

Acari, verzameld bij Bonn.

In Juli 1901 verzamelde ik bij Bonn in rotte bladen de volgende Acari. Bij het determineeren, bestudeeren en afbeelden daarvan maakte ik eenige aantekeningen, die gedeeltelijk reeds verschenen zijn.

- Pergamasus crassipes* (L.). — 2 Lv., 2 Nph.I, 2 Nph.II, 2 ♀.
Pergamasus hamatus (KOCH). — 1 Nph.II, 4 ♀, 1 ♂.
Pergamasus longulus (KOCH). — 6 Lv., 3 Nph.I, 13 Nph.II,
 3 ♀, 2 ♂.
Pergamasus septentrionalis (OUDMS.). — 2 Ova, 2 Nph.I,
 1 Nph.II, 3 ♀.
Veigaia cervus (KRAM.). — 1 Nph.II.
Veigaia herculeana (BERL.). — 1 Ov., 1 Nph.I, 1 ♀.
Veigaia nemorensis (KOCH). — 1 Nph.I, 2 Nph.II, 1 ♀.
Veigaia transisalae (OUDMS.). — 3 Nph.I, 5 Nph.II, 3 ♀.
Pachylaelaps furcifer OUDMS. — 1 ♀.
Macrocheles longispinosus (KRAM.). — 5 Nph.I, 4 ♀.
Macrocheles opacus (KOCH). — 1 ♀.
Trachytus lagenarius (DUG.). — 1 ♀.
Urodinychus tecta (KRAM.). — 3 Nph.II, 20 ♀.
Cilliba cassideus (HERM.). — 1 Nph.II, 1 ♀, 3 ♂.
Discopoma minor (BERL.). — 1 Nph.I, 1 Nph.II, 6 ♀.
Labidostoma denticulatus (SCHRK.). — 1 ♀.
Tetranychus carpini OUDMS. — 1 ♂.
Oribata geniculatus (L.). — 1 ♀.
Camisia palliatus (KOCH). — 8 Nph.III, 13 Ad.
Hypochthonius rufulus KOCH. — 2 Nph.II, 1 Nph.III, 3 Ad.
Oribatula exilis NIC. — 1 Ad.
Oribatula plantivagus BERL. — 1 Ad.
Xenillus castaneus HERM. — 1 Ad.
Xenillus subtrigonus OUDMS. — 1 ♀.
Xenillus ornatus OUDMS. — 1 Ad.
Pelops auritus KOCH. — 1 Ad.
Phthiracarus magna (NIC.). — 4 ♀.
Phthiracarus piger (SCOP.). — 13 Ad.
Phthiracarus lentula (KOCH). — 1 Ad.
Tritia ardua (KOCH). — 1 Ad.
Schwiebea talpa nov. gen., nov. sp. — 1 ♀.

Garsaultia testudo nov. gen., nov. sp. — I Nph. II.

Sancassania chelone nov. gen., nov. sp. — I Nph. II.

Aanteekeningen. De aanteekeningen betrekking hebbende op de soorten *Pergamasus crassipes* L. tot en met *Macrocheles opacus* KOCH verschenen reeds in het Tijds. Ent. v. 58, Verslagen p. XLVII—LIV. De overige volgen hier.

Trachytes lagenarius ANT. DUG. — Voor het eerst, sedert ik mij met de studie der *Acari* onledig houd, vind ik daar een ♀ van de zoogenaamde „*Trachytus aegrota*”, geheel ontdaan van de tritonymphahuid. Het meest naar voren gelegen gedeelte van het idiosoma, de vertex, is versierd met 3 paar kromme borstels, die in 3 richtingen staan, wat een zonderling effect maakt. Ik kon tevens met zekerheid constateeren, dat DUGÈS' *Gamasus lagenarius* niets anders is, dan een ♀ van „*aegrota*”, zoodat uit prioriteitsgronden de „*aegrota*” voortaan *lagenarius* moet heeten.

Urodinychus tecta (KRAM.). — Het epistoma eindigt in twee slippen, niet in ééne (KRAMER!). — Deutonympha. De rugzijde vertoont eene flauwe aanduiding (met dikken chitinerand) van een mediaalschild. Het sternimetasternigenitaalschild vertoont eene omgekeerd-eivormige, boven opene, flauw waarneembare chitinisatie. — Femina. Het epigynium is vijfhoekig, zooals BERLESE teekent van *Oplitis obovata*, niet ovaal en achter afgerond (KRAMER), ook niet omgekeerd peervormig (BERLESE). Op den rug zijn twee inwendige chitinisaties zichtbaar in den vorm van twee van elkander afgewende haakjes:)(, roodbruin met zwarten rand.

(Wordt vervolgd).

Arnhem.

A. C. OUDEMANS.

Naamlijst van Nederlandsche Vlinders.

De Naamlijst van Nederlandsche Macrolepidoptera, gerangschikt volgens den Catalogus van STAUDINGER en REBEL, is niet in den handel, doch wordt, na toezending van 50 cent, franco toegezonden door den ondergeteekende.

Dr. J. TH. OUDEMANS,

Schovenhorst, Putten (G).